

בעזרת השם יתברך

סדר קליפת הסירות

יצא לאור על ידי
"יועזר הכשרות דהתאחדות הקהילות"
בנשיאות הנאון הצדיק מהאלמין שליט"א

יצא לאור על ידי
הוצאת אמונה

שנת תש"ס פה ברוקלין נוא יארק

מעשה קליפת הסירכות

א. מאחר שהמנהג היום לקלף את הסירכות מהריאה, אנו מוצאים לחובה להביא את דעתם של הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים בנושא זה.

ב. המנהג החל בזמנו של הבעל שבות יעקב זצ"ל. קם אז בודק מהעיר פראג שהוא החל להנהיג לקלוף את הסירכות, והגם שמספר גאונים התירו זאת אז, אבל רובא דרובא של הרבנים (כמעט כולם) הרעישו עולמות נגד מעשה זה וטענו שאסור לעשות זאת, ואם עושים זאת הרי שאותו בשר הוא ספק טריפות.

בשל חשיבות הענין נצטט כאן דברי
מספר גאונים שאסרו זאת

בספר יד אליהו (ס"ק מ"ג) כתוב, שהוא בעצמו שמע מהגאון רבי חיים מוואלאזין זצ"ל, שאז כשהבודק הנהיג זאת קמה מהומה גדולה אצל גדולי הדור ורצו להעביר את אותו שוחט, אך בעוונותינו הרבים הצליח מעשה שטן והשוחט הצליח להישאר במשרתו, אלו תמצית דבריו של רבי חיים מוואלאזין זצ"ל.

ד. הגאון הצדיק רבי יונתן זצ"ל כותב בספרו (פּלתי סימן ל"ט) בענין הסיפור מאותו השוחט, בפאלענד, קמה אז מהומה גדולה בפראג נגד אותם השוחטים שקולפים, אך בעוונותינו הרבים התחזקה אז החנופה, כמה מהחכמים דאז התחנפו לשוחטים, ובכח הממשלה דאז הצליחו לגבור על היהודים היראים שהתנגדו לכך, ולא איפשרו עוד למחות נגד מעשה זה.

ה. עוד מוסיף לסיפור זה הרב רבי יונתן בספרו שאפילו הגאון בעל שבות יעקב שעמד אז לצידם של השוחטים בענין והדפיס לאחר מכן את ההיתר בספרו שבות יעקב הודה שהפירצה היתה גדולה, רק לא היתה אז את

האפשרות למחות נגד המהרסים והמחריבים, אבל באמת מסיים בעל השבות יעקב, שכל מי שירא וחרד שישמור את נפשו מאכילת אותו בשר כי הוא מסכן את נפשו.

ו. הפרי מגדים כותב, שאותם השוחטים הנוהגים לקלף את הסירכות מאכילים את כלל ישראל בטריפות ממש.

ז. החתם סופר הקדוש כותב בספרו (סימן ל"ט), שמי שרוצה לשמור על נפשו, שיתרחק מאכילת בשר כזה.

ח. בספר תורת יקותיאל כותב, השוחטים הקולפים סירכות, מאכילים את עם ישראל בטריפות, ואסור לאכול שום מאכל שנתבשל בסירים שבהם בישלו בשר שנקלף ממנו הסירכות.

ט. בעל התניא זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בחריפות במכתבו לדיין של בארדיטשוב כשהוא חשד בו שהוא רצה להתיר לקלף את הסירכות, כי אף פעם לא עלה דעתו אפילו להקל בכך, ושיידעו שאסור בשום אופן להקל בענין זה.

י. גם הצמח צדק הקדוש כותב (יורה דעה סימן ק"ד), שאסור להקל ראש בענין זה.

יא. הבעל ישמח משה זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בספרו (השיב משה יורה דעה סימן כ"ח), שכל ההיתר מקורו ויסודו בטעות.

יב. רבה של צאנז זכר צדיק וקדוש לברכה כותב בספרו (שאלות ותשובות דברי חיים חלק ב' יורה דעה סימן כ"ג וסוף סימן כ"ה), בענין זה, שפלא הדבר איך שיכלו הדורות הבאים להקל בענין ולחלוק על הגאונים והצדיקים מהדורות הקודמים, וגם אם אליהו הנביא יבוא ויתיר את הדבר אסור לשמוע לו, ודבר כזה שבכל תפוצות ישראל נזהרו ונשמרו לאסור זאת, במילא לא כדאי בכלל לדבר על ההיתר - מסיים הדברי חיים את דבריו בענין.

יג. הגאון בעל ישועות יעקב כותב (יורה דעה סימן ל"ט), שהוא התפלפל בהלכה עם הגאון מווילנא שרצה להתיר זאת, וטען בפניו שאי אפשר כלל להתיר זאת, ולכן הוא מסיים אסור כלל להקל בענין.

יד. הראש יוסף כותב (חידושים ס"ק ר"מ), [בעירו היה מאוד פרוץ נושא זה של

קליפת הסירות

קליפת הסירות], שאם הוא היה מוצא שוחט שלא קולף את הסירות הוא היה עושה הכל על מנת לגדלו ולכבדו בכל מה דאפשר, והקדוש ברוך הוא יעזור לעמו שהשוחטים ילמדו שלא לקלף את הסירות.

ט"ו. הגר"א (ביאור הגר"א סימן ל"ט סעיף קטן כ"ו), מחמיר מאוד בהלכה של קליפת הסירות.